

Til Lovforslagets § 2:

4) Efter „1897“ tilføjes: „og ophører at gælde den 31te Marts 1902“.

Lovforslagets Paragraffer samt de stillede Endringsforslagfattes til Forhandling under et.

Ordføreren (N. S. Jensen): Jeg tør vel nok gaa ud fra, at Tingets Medlemmer have læst den korte Betænkning og de stillede Endringsforslag. Det vil ikke have lagt særlig Beslag paa Medlemmernes Tid, og jeg tror, det vil være let for Medlemmerne at gøre sig fortrolige med, paa hvilken Side de skulle stille sig: enten de skulle tage den ærede Ministers Forslag med Udvalgets Endringsforslag eller gaa til at tage den forhøjede Skat af 10 Kr. Derfor finder jeg heller ikke Anledning til at udtale mig meget udførligt. — Jeg skal først meddele nogle Oplysninger, som maatte ikke alle Tingets Medlemmer have gjort sig bekendte med. Den første er det finansielle Resultat, de forskellige Skatteansættelser medføre. I forrige Regnskabsaar blev der udsendt fra Bryggerierne 597,435 Tdr. $\text{O}l$, som gavede i Indtægt 4,182,045 Kr. Hvis vi gaa ud fra, at Produktionen bliver den samme, vil Afgiften, som paahviler Bryggerierne, forhøjet til 9 Kr., give en Indtægt af 5,376,915 Kr. og til 10 Kr. 5,974,350 Kr. Regeringens Forslag vil medføre en Indtægt af 5,105,193 Kr. Der vindes ved Regeringsforslaget en Nedgang for Bryggerierne i Afgiften af 273,722 Kr. Regeringens Forslag, ændret som Udvalget foreslaar, vil medføre en Indtægt for Statskassen af 5,288,627 Kr., og det vil for Bryggerierne give i Forhold til den højeste Skat paa 9 Kr. en Nedgang af 88,287 Kr. Ærede Medlemmer ville heraf selv kunne regne ud, hvilken finansiell Fordel der vil være for Statskassen efter de forskellige Forslag. Dernæst antager jeg, at det kunde interessere ærede Medlemmer at vide, hvorledes Skatten stiller sig i forskellige andre Lande, og det fremgaar da, at vi komme til at staa mellem dem, der ere højest beskattede. Norge kommer først med 8,⁸⁸ Ore pr. Pot, dernæst Italien med 5,⁵² Ore. Vi betale 4,⁸⁶ Ore med 7 Kroners Skatten, men dersom vi faa 10 Kroners Skat, ville vi betale en Afgift af 6,⁹⁴ Ore pr. Pot, og bliver Skatten, som vi have foreslaaet den, faa vi en Afgift af 6,²⁵ Ore pr. Pot. I England betales 3,⁵⁵ Ore, i Rusland 3,²⁴, i Frankrig 2,⁷⁴, i de forenede Stater 2,⁶⁹, i Holland 2,⁸⁰, i Belgien 1,⁷², i Baiern 2,⁴², i Baden 2,²⁶, i Württemberg 2,¹⁴. Hvor-

imod Svejts og Sverige ingen Afgift have. Altsaa komme vi, som sagt, sammenlignede med andre Lande, til at staa i anden Række, dersom vi faa denne forhøjede Afgift af 10 Kr. og altsaa faa en Afgift af 6,⁹⁴ Ore pr. Pot. Naar vi sammenligne det med $\text{O}l$ -priserne herhjemme, som ere opgivne for mig at være ca. 25 Kr. pr. Tønde, altsaa lidt over 17 Ore pr. Pot, vil deraf fremgaa, at vi allerede nu have en meget betydelig Afgift paa $\text{O}l$, nemlig for Tiden efter 7 Kr. pr. Tønde 4,⁸⁶ Ore pr. Pot, altsaa tæt op ad 5 Ore af 17 Ore. Det er derfor ret naturligt, at der ikke hos Tingets Flertal har været stærk Tilbøjelighed til at gaa med til den forhøjede Afgift, og det er ogsaa naturligt, om man bestrebe sig for at blive staaende ved det nuværende. Det lader jo imidlertid til, at man nu ikke længere tænker paa at udfætte den endelige Afgørelse af dette Spørgsmaal.

Regeringens Forslag gaar ud paa, at den endelige Afgift af $\text{O}l$ et skal begrænses til 9 Kr. pr. Td., og Lovforslaget er tillige formet saaledes, at Forbrugerne af $\text{O}l$ et ikke skulle betale den forhøjede Afgift. Det er altsaa Regeringens Opvarende at bringe en forøget Indtægt i Statskassen uden samtidigt at forøge Udgiften for Konsumenterne. Hvorvidt det kan virkeliggøres, er jo et Spørgsmaal. Vi skulle ikke gøre os alt for store Forventninger om, at dette Forhold vil være til evig Tid, men det er jo muligt, at Regeringens Ønsker i saa Henseende, i alt Fald foreløbig, ville blive virkeliggjorte. Der har været Tanker fremme, siges der, om at nedsætte $\text{O}l$ -priserne med 2 Kr. pr. Tønde paa Grund af Raastoffernes Prisfald i de senere Aar, og hvis dette forhold sig rigtigt, kommer det jo fuldstændigt til at passe. Bryggerierne have selv indrømmet, at de kunne taale en Nedsættelse af 2 Kr. pr. Td., og selvfølgelig maa de faa ogsaa kunne bære en forhøjet Afgift af 2 Kr. Det Formaal, som Regeringen saaledes har sat sig, paa en Gang at bringe en forøget Indtægt og dog ikke forøge Udgiften for Forbrugerne, har Udvalget kunnet slutte sig til. Men Udvalget, eller i alt Fald dets Flertal, har ikke kunnet slutte sig til de Bestemmelser i Regeringsforslaget, som ville medføre, at de nuværende Bryggerieiere ville faa et Monopol paa at brygge $\text{O}l$ her i Landet. Regeringsforslaget giver paa den ene Side de mindre Bryggerier en saa stor Begunstigelse, at man kan gaa ud fra, at de smaa Bryggerier ville udvikles paa de stores Befordring, og paa den anden Side forhindrer det, at noget nyt Bryggeri kan oprettes saa længe denne Begunstigelse vedligeholdes, og det har, som sagt, Udvalgets